

SIXTH SUNDAY OF EASTER

May 14, 2023

SZÓSTA NIEDZIELA WIELKANOCNA

© J. S. Paluch Co., Inc. - Details, *La nouvelle Jérusalem*, tapestry, 14th century; Kimon Berlin/Wikimedia Commons

**WHOEVER LOVES ME WILL KEEP MY WORD,
AND MY FATHER WILL LOVE THEM,
AND WE WILL COME TO THEM AND MAKE OUR DWELLING WITH THEM.**

JOHN 14:23

Saint John Paul II Polish Center Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org*

SIXTH SUNDAY OF EASTER MAY 14, 2023

"Whoever loves me will keep my word, says the Lord, and my Father will love him and we will come to him."

— John 14:23

A SPECIAL KIND OF GOODBYE

French is sometimes more precise than English. "Goodbye" is a case in point. The French use Au revoir for those everyday brief separations, while Adieu is reserved strictly for a more final departure; it means roughly "until we meet in heaven." Life is a succession of Au revoirs and Adieus. The latter grow more with the passing years. Our hearts and memories are peopled with faces that once were dear to us. Some, like our parents, died. Others moved away out of our lives never to reappear again. If their names crop up in conversation we say, "I wonder what became of so-and-so." They may say the same about us too. Life is a series of little deaths until our own death which for us will be the last great Adieu.

In our life of faith we are a pilgrim people, on the move. We need faithful friends who travel with us., Jesus alerts his disciples to his imminent departure, his ascension into heaven. He doesn't say Adieu but Au revoir. "I am going away, but I shall return." We never really say goodbye to God, for God always goes with us.

Notice how immigrants who leave their families, friends, language and cultures and settle, often penniless and in a hostile environment, on the other side of the globe, begin by building houses of worship. Such was the case with the Irish in America or Australia. Such is the case today with immigrant Muslims building mosques all over Europe. God is what they cling on to.

God keeps his promise to be with us always. He will always keep his pledge. It is up to us to keep ours. When we come to the end of life's pilgrimage and make our last goodbye, it will be literally Adieu, "going to God."

— Internet

FAITH AND ACTION

Obedientia, the Latin for obeying, literally means to listen hard, to focus one's hearing on something. The first rule of the road that we all learned was "Stop! Look! Listen!" Before you cross the railway tracks, stop and listen. There may be a train coming.

"I am leaving you with a gift — peace of mind and heart." What a beautiful promise, what a special gift. Peace is not the absence of war. It is the presence of something real and tangible. It is something I can experience, a gift we have received. But it also comes with an invitation, like a card that includes RSVP. The sender is expecting a response from us. Every word of Jesus calls for a response. A rule of thumb is to learn to listen, then

listen to learn..

Believing with my head is no more than mental assent. Just knowing the apostles' creed is not faith. Faith is not just in the head, it is also in the heart, and it must eventually make its way to my hands and feet. The message of the gospel is simple and direct. There is not one "maybe" in all the words of Jesus. The response to faith must be practical; it entails doing what God wants of me. I must be ready to step out and act on his example and in his name.

— Internet

REVIVING OUR SENSE OF THE SACRED

Some of the social formalities of the past are now a dim memory. Our teachers and priests used to be greeted with a salute when we passed them in the street. Other adults we called "Sir" or "Ma'am" and deferred to them. Similar courtesies were expected as good manners. Something of the kind survives in rural Ireland where, as a mark of respect for the dead people still bow their heads when a funeral passes by. Now most of these formalities have gone, like the world of my childhood which valued them so highly.

Many of the old-time courtesies were undermined by the cinema and television, which linked freedom and informality. The screen personalities, cowboys and crooks, cops and hoodlums, were not noted for courtly manners. They shot from the hip, verbally as well as with six-guns. Many an audience, like eager students, were ready shed their manners like an overcoat. Nowhere seems immune to flippant informality. Even in the church we seem to have lost some of our habits of reverence.

"Revere the Lord in your hearts," says Saint Peter. This reverence should reach out into all our other relationships too. If, on the contrary, reverence for God is lost, nothing is truly sacred anymore. And, as a quiet warning to people engaged in religious debate, in Ireland and elsewhere, Peter urges us to make our arguments "with courtesy and respect," qualities that are notably lacking in the discussion of political and social issues on our ubiquitous media. Reverence for God, respect and courtesy for others are parts of the same virtue. Not all courteous persons are explicit followers of Jesus Christ, but neither is a discourteous person ever a true follower of his way.

— Internet

Today's Readings: *Acts 8:5-8, 14-17; Ps 66:1-3, 4-5, 6-7, 16, 20; I Pt 3:15-18; Jn 14:15-21*

NEED FOR NEW ALTAR SERVERS AT THE SUNDAY MASSES

We would like to extend an invitation to all boys and girls who have received their First Holy Communion to consider becoming an altar server. Preparing for this important ministry includes a new server training session and shadowing John at the altar.

After several months of on-the-job training the new servers will be confident and experienced by summer's end. Please contact Fr. Zibi for more information.

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl A, 6 Niedziela Wielkanocna

Czytania: *Dz 8:5-8, 14-17; Ps 66:1-3, 4-5, 6-7, 16, 20;
1 P 3:15-18; Jn 14:15-21*

Jakże nierzaz różnie wierni rozumieją swoje chrześcijaństwo. Jedni sprowadzają je do sumy pewnych praktyk wchodzących w zakres kultu, inni próbują wybrać z Ewangelii to, co im odpowiada i zachwycają się tym... Tymczasem prawdziwe chrześcijaństwo to coś znacznie głębszego i zarazem przemieniającego człowieka od wewnętrz.

Fragment zaczerpnięty z Dziejów Apostolskich ukazuje nam sposób głoszenia Ewangelii i przyjmowania jej w pierwszych latach działalności Kościoła. Filip - jeden z siedmiu mężów, na których Apostołowie włożyli ręce - przybywa do Samarii. Zbierają się wokół niego tłumy, które z uwagą i skupieniem słuchają słów Bożych, potwierdzanych znakami. Godna podkreślenia jest postawa tych, którym Filip głosi Ewangelię: ze swojej strony czynią wszystko, by dotarło do nich głoszone słowo; stąd natężają uwagę i zachowują skupienie, co napełnia ich niekłamaną radość.

Głoszenie Słowa Bożego dokonane przez Filipa wydało owoc: ziarno padło na dobrą glebę i zaczęło kiełkować. Należało jednak tę nową i młodą roślinę utwierdzić i ugruntować. Potrzebna była do tego ręka Apostołów. Wyślali przeto do Samarii Piotra i Jana, aby wierzącym udzielili szczególnego daru Ducha Świętego. Wszystko zdaje się wskazywać na to, że szło o udzielenie sakramentu bierzmowania, który później zwykł się określać jako sakrament Ducha i mocy. "Przez sakrament bierzmowania wierni jeszcze ściślej wiążą się z Kościółem, otrzymując szczególną moc Ducha Świętego i w ten sposób jeszcze mocniej zobowiązani są jako prawdziwi świadkowie Chrystusa, do szerzenia wiary słowem i uczynkiem oraz do bronienia jej" (KK, nr 11, 1).

Św. Piotr, ten sam, który ugruntowywał wiarę braci w Samarii, tłumaczy wszystkim, co w praktyce znaczy być chrześcijaninem. Jak wskazuje na to sama nazwa, każdy chrześcijanin musi nawiązać łączność z Chrystusem. Chodzi zaś o łączność bardzo głęboką, skoro samego Chrystusa należy mieć w swoim sercu, gdzie też powinna być złożona nasza nadzieja, wybiegająca poza ziemską rzeczywistość. Chrześcijanin żyje wprawdzie na tym świecie, ale nie wiąże z nim swojej nadziei. Mając jednak złóżoną głęboko w sercu nadzieję życia wiecznego, potrafi w razie potrzeby zaświadczyć o niej nie tylko słowem, ale na pierwszym miejscu czynem. W ten sposób również postępowanie chrześcijanina ma być wyrazem spodziewania się udziału w pozaziemskiej rzeczywistości, którą otworzyła przed nami tajemnica paschalna śmierci i zmarływhstania Jezusa.

Rozwijając powyższą myśl, św. Piotr wzywa do zachowania "czystego sumienia". Dla chrześcijanina najważniejsze jest świadectwo dobrze urobionego sumienia: czyste sumienie to świadomość, że nasze postępowanie jest właściwe, zgodne z Ewangelią, dzięki łasce Jezusa Chrystusa. Można powiedzieć, że potwierdzeniem takiego sumienia staje się postępowanie z "łagodnością i bojaźnią

Bożą". Łagodność jest przejawem tej miłości, która pozwala rozpoznać chrześcijanina, prawdziwego ucznia Chrystusa, natomiast bojaźń Boża strzeże człowieka od wybrania własnej drogi. Kto się naprawdę boi Boga, uczyni wszystko, by podobać Mu się swoim życiem. Jeśli zaś mamy czyste sumienie, wtedy nie "przejmujemy się" tym, że ktoś oczernia nasze dobre postępowanie w Chrystusie. Owszem, nie wahamy się podjąć nawet cierpienia z powodu dobrego postępowania i nie wybierzemy złej drogi, na której może ominęłyby nas przykrości.

Ważną jest niewątpliwie rzeczą wykształcić sumienie "czyste". Niezwykle skutecznym do tego środkiem jest sprawiedliwe postępowanie, a więc zgodne z dobrze urobionym sumieniem. W praktyce wyrazi się to w zachowaniu Bożych przykazań, które ugruntowują nas w dobru i stanowią wyraz miłości względem Boga. Aby jednak dobrze poznać wolę Bożą, konieczne jest światło Ducha Świętego, stąd Chrystus mówi dziś o Duchu Prawdy, który zamieskuje w sercu chrześcijanina. Światło Ducha Świętego, rozświetlające nasz umysł i wyrażane przez nas na co dzień posłuszeństwo prawdzie, stanowią najlepszą gwarancję osiągnięcia i zachowania "czystości sumienia".

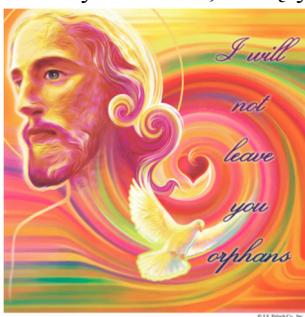
"Sumienie jest najtajniejszym ośrodkiem i sanktuarium człowieka, gdzie przebywa on sam na sam z Bogiem, którego głos w jego sercu rozbrzmiewa. Przez sumienie dziwnym sposobem staje się wiadome to prawo, które wypełnia się miłowaniem Boga i bliźniego. Przez wierność sumieniu chrześcijanie łączą się z resztą ludzi w poszukiwaniu prawdy i w rozwiązywaniu w prawdzie tylu problemów moralnych, które narzucają się tak w życiu jednostek, jak i we współżyciu społecznym. Im bardziej więc bierze górę prawe sumienie, tym więcej osoby i grupy ludzkie unikają ślepej samowoli i starają się dostosować do obiektywnych norm moralności" (KDK, nr 16).

—ks. Edwārd Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a On was da innego Pocieszyciela, aby z wami był na zawsze. Alleluja.
—Antyfona

OSTATNIE POUCZENIA JEZUSA

Dzisiejsza Ewangelia zawiera ostatnie pouczenia Jezusa w Wieczerniku, przed odejściem do Ojca. Stanowią one swoisty testament, tchnący nadzieję, miłością i pokojem.

Powrót Jezusa do Ojca oznacza zakończenie ziemskiej wędrówki, trasy. Ojciec jest punktem docelowym. Wszystko pochodzi od Niego przez Syna. Wszystko również wraca do Niego przez Ducha Świętego. Żyjemy w obiektywie miłości Ojca, Syna i Ducha Pocieszyciela. Dzięki relacji z Jezusem, trwaniu w Jego nauce możemy doświadczyć załysości i bliskości Ojca. Kontemplując Jego ziemskie życie, Jego słowa i czyny, możemy uchwycić coś z życia niezgłębionej tajemnicy Ojca. W Jezusie my, ludzie, oglądamy Boga i Jego miłość. I w Jezusie uzyskujemy intymną więź z Ojcem. W Nim możemy niejako spoczywać w sercu Ojca. Jezus wprowadza nas w najintymniejsze życie Trójcy Świętej. Czyni z nas „swoje mieszkanie”.

Odhodząc do Ojca, Jezus przekazuje nam dwa dary. Pierwszym jest Duch Pocieszyciel. Duch Święty prowadzi dalej Apostołów i Kościół, wspomagając, umacniając, napełniając mądrością i miłością oraz przypominając słowa Jezusa. Św. Jan używa na określenie Ducha Świętego słowa „paraklet”. Ten grecki wyraz ma bardzo wiele znaczeń. Można go tłumaczyć jako: adwokat, wspomożyciel, obrońca, pośrednik, doradca, pocieszyciel. Duch Święty jest „adwokatem, obrońcą”; On broni nas przed fałszem i wszystkimi niewłaściwymi kierunkami, jakie proponuje świat. Jest „wspomożycielem, doradcą”. Poprzez Niego Jezus jest obecny w swoich uczniach, zwłaszcza w sytuacjach trudnych, w zderzeniu z rzeczywistością świata, życia. Jest również „pocieszycielem i ożywicielem”. Wnosi w życie nową nadzieję i ożywia wszystko, co chore, uschłe, obumarłe... Jest „duchem prawdy”. Przyszedł przekonać świat o sprawiedliwości, grzechu i sądzie (J 16, 8).

Drugim darem Jezusa jest pokój. Hebrajskie słowo „szalom” znaczy „być zdrowym, całym, uporządkowanym, szczęśliwym” i odpowiada tęsknocie serca za pełnią życia. Pokój, szalom to pomyślność, szczęście, dobrobyt codziennego istnienia, harmonia, w jakiej znajduje się człowiek w stosunku do Boga, innych ludzi, całej natury i siebie samego.

Jezus przekazuje swoim uczniom i światu dwa rodzaje pokoju: wertykalny, który jedna i łączy Boga z człowiekiem i całym światem. I horyzontalny, pokój świata, który wynika z dobrej woli człowieka i z troski by przeciwstawić się konfliktom oraz tworzyć warunki pokojowego współistnienia. Doświadczenie pokoju Jezusa usuwa lęki, zniechęcenie, defetyzm, pesymizm, daje nową nadzieję. Ostatecznie to Jezus jest naszym pokojem. On, który obie części ludzkości uczył jednością, bo zburzył rozdzielający je mur – wrogość (Ef 2, 14).

Jaka więź łączy mnie z Trójcą Świętą? Który atrybut Ducha Świętego jest mi szczególnie potrzebny dziś? Co częściej gości w moim sercu: lęki czy zaufanie? Jaki rodzaj pokoju towarzyszy mojemu życiu: głęboki, duchowy, wypływający z przyjaźni z Jezusem czy powierzchowny, zewnętrzny, światowy; pokój (albo raczej spokój) za wszelką cenę?

— Stanisław Biel SJ

LAST TEACHINGS OF JESUS

Today's Gospel contains the last teachings of Jesus in the Upper Room, before going to the Father. They are a kind of testament that breathes hope, love and peace.

Jesus' return to the Father signifies the end of the earthly journey, the journey. Father is the destination. Everything comes from him through the Son. Everything also returns to Him through the Holy Spirit. We live in the circuit of love of the Father, Son and the Paraclete. Thanks to our relationship with Jesus and staying in His teaching, we can experience the familiarity and closeness of the Father. By contemplating his earthly life, his words and deeds, we can grasp something of the life of the unfathomable mystery of the Father. In Jesus, we humans see God and His love. And in Jesus we gain an intimate relationship with the Father. In him, we can, as it were, rest in the Father's heart. Jesus introduces us to the most intimate life of the Holy Trinity. It makes us "his home".

In going to the Father, Jesus gives us two gifts. The first is the Paraclete. The Holy Spirit continues to guide the Apostles and the Church, helping, strengthening, filling with wisdom and love, and recalling the words of Jesus. St. John uses the word "paraclete" for the Holy Spirit. This Greek word has many meanings. It can be translated as: advocate, helper, defender, intermediary, advisor, comforter. The Holy Spirit is "advocate, defender"; He protects us against falsehood and all the wrong directions that the world is proposing. He is a "helper, advisor." Through him, Jesus is present in his disciples, especially in difficult situations, when faced with the reality of the world and life. He is also "the comforter and life giver." It brings new hope into life and enlivens everything that is sick, withered, and dead ... It is "the spirit of truth". He came to convince the world of justice, sin and judgment (Jn 16: 8).

Jesus' second gift is peace. The Hebrew word "shalom" means "to be healthy, whole, orderly, happy" and corresponds to the heart's longing for the fullness of life. Peace, shalom is prosperity, happiness, the prosperity of everyday existence, the harmony in which man finds himself in relation to God, other people, all nature and himself.

Jesus communicates two kinds of peace to his disciples and the world: vertical, which unites and connects God with man and the whole world. And horizontal, world peace, which results from human good will and concern to resist conflicts and create conditions for peaceful coexistence. The experience of Jesus' peace removes fears, discouragement, defeatism, pessimism, and gives new hope. Ultimately, Jesus is our peace. He who made both parts of humanity one by breaking down the wall that separates them - hostility (Eph 2:14).

What bond do I have with the Holy Trinity? Which attribute of the Holy Spirit do I especially need today? What is more often in my heart: fears or trust? What kind of peace is accompanying my life: deep, spiritual, resulting from friendship with Jesus, or superficial, external, worldly; peace (or rather calm) at any cost?

— Stanisław Biel SJ

ŚW. ANDRZEJ BOBOLA, MĘCZENNIK—16 MAJA

Święty Kościoła katolickiego, autor tekstu ślubów lwowskich króla Jana Kazimierza zwany apostołem Polesia oraz jeden z katolickich patronów Polski. Pochodził ze szlacheckiej rodziny, bardzo przywiązanej do religii katolickiej. Nauki humanistyczne wstępne i średnie wraz z retoryką Andrzej pobierał w jednej ze szkół jezuickich, prawdopodobnie w Wilnie, w latach 1606–1611. Tu zdobył sztukę wymowy i doskonałą znajomość języka greckiego, co ułatwiło mu w przyszłości rozczytywanie się w greckich ojcach Kościoła i dyskusje z teologami prawosławnymi.

Jako misjonarz, Andrzej obchodził zaniedbane wioski, chrzcili, łączył sakramentem pary małżeńskie, wielu grzeszników skłonił do spowiedzi, nawracał prawosławnych. Andrzej wyróżniał się żarliwością o zbawienie dusz. Dlatego był niezmordowany w głoszeniu kazań i w spowiadaniu. Mieszkańcy Polesia żyli w wielkim zaniedbaniu religijnym. Szerzyła się ciemnota, zabobony, pijaństwo. Andrzej chodził po wioskach od domu do domu i nauczał. Nazwano go apostołem Pińska i Polesie. Pod wpływem jego kazań wielu prawosławnych przeszło na katolicyzm. Jego gorliwość, którą określa nadany mu przydomek „łowca dusz – duszochwat”, była powodem wrogości ortodoksyjnych. W czasie wojen kozackich przerodziła się w nienawiść i miała tragiczny finał. Pińsk jako miasto pogranicza Rusi i prawosławia był w tamtym okresie często miejscem walk i zatarć. W roku 1657 Pińsk jest w rękach polskich i jezuici mogą wrócić tu do normalnej pracy. Ale jeszcze w tym samym roku Kozacy w czasie powstania Chmielnickiego ponownie najeżdzają.

Święty Andrzej zostaje złapany i jako znany Jezuita okrutnie torturowany i katuszowany przez wiele godzin z powodu wiary i pracy misionarnej—umiera śmiercią męczeńską 16 maja 1657.

Kozacy wkrótce wycofali się do miasta. Ciało Męczennika przeniesiono do miejscowego kościoła. Jezuici przenieśli je potem do Pińska i pochowali w podziemiach kościoła klasztornego. Po latach o miejscu pochowania Andrzeja zapomniano. Dnia 16 kwietnia 1702 roku Andrzej ukazał się rektorowi kolegium pińskiego i wskazał, gdzie w krypcie kościoła pod ołtarzem głównym znajduje się jego grób.

17 kwietnia 1938 roku, w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego, Pius XI dokonał uroczystej kanonizacji bł. Andrzeja. W roku 1938 relikwie św. Andrzeja zostały uroczyście przewiezione do kraju. Z okazji 300-letniej rocznicy śmierci Papież Pius XII wydał osobną encyklikę (16 V 1957) ku czci św. Andrzeja, wychwalając wielkiego Męczennika.

W kwietniu 2002 r. watykańska Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, przychylając się do prośby Prymasa Polski kard. Józefa Glempa, nadała św. Andrzejowi Boboli tytuł drugorzędnego patrona Polski. Od tej pory obchód ku jego czci podniesiony został w całym kraju do rangi święta. Uroczystego ogłoszenia św. Andrzeja Boboli patronem Polski dokonał kard. Józef Glemp w Warszawie podczas Mszy świętej w sanktuarium ojców jezuitów.

— brewiarz.pl

ST. ANDREW BOBOLA, MARTYR—MAY 16

Saint of the Catholic Church, the author of the text of the Lviv vows of Poland's King Jan Kazimierz, known as the apostle of Polesia, and one of Poland's Catholic patrons. He came from a noble family very attached to the Catholic religion. Andrzej received his initial and secondary humanities, including rhetoric, in one of the Jesuit schools, probably in Vilnius, in the years 1606-1611. Here he gained the art of pronunciation and an excellent command of the Greek language, which made it easier for him to read in the Greek Church Fathers and in discussions with Orthodox theologians in the future.

As a missionary, Andrzej went around neglected villages, baptized, united couples with the sacrament, made many sinners go to confession, and converted the Orthodox. Andrzej was distinguished by his zeal for the salvation of souls. That is why he was tireless in preaching and confessing. The inhabitants of Polesie lived in great religious neglect. Darkness, superstition and drunkenness spread. Andrzej walked the villages from house to house and taught. He was called the apostle of Pińska and Polesie. Many Orthodox Christians converted to Catholicism under the influence of his sermons. His zeal, which is defined by the nickname "soul hunter - soul mate", was the cause of the hostility of the Orthodox. During the Cossack Wars it turned into hatred and had a tragic end. Pinsk, as a city on the border between Russia and Orthodoxy, was at that time a place of fights and conflicts. In 1657 Pińsk is in Polish hands and the Jesuits can return to normal work here. But in the same year, the Cossacks invade again during the Khmelnytsky Uprising.

Saint Andrew is caught and, as a famous Jesuit, cruelly tortured and tortured for many hours because of his faith and missionary work — he dies a martyr's death on May 16, 1657.

The Cossacks soon retreated into the city. The body of the Martyr was transferred to the local church. The Jesuits then moved them to Pinsk and buried them in the basement of the monastery church. Years later, Andrzej's burial place was forgotten. On April 16, 1702, Andrzej appeared to the rector of the Pinsk college and indicated where his grave was located in the crypt of the church under the main altar.

On April 17, 1938, on the Solemnity of the Lord's Resurrection, Pius XI solemnly performed the canonization of Bl. Andrew. In 1938, the relics of St. Andrew were solemnly transported to the country. On the occasion of the 300-year anniversary of his death, Pope Pius XII issued a separate encyclical (May 16, 1957) in honor of St. Andrew, praising the great Martyr.

In April 2002, the Vatican Congregation for Divine Worship and the Discipline of the Sacraments, acceding to the request of the Primate of Poland, Card. Józef Glemp, gave St. Andrzej Bobola with the title of secondary patron of Poland. Since then, the celebration in his honor has been elevated throughout the country to the rank of a holiday. Solemn announcement of St. Andrzej Bobola was the patron of Poland by Card. Józef Glemp in Warsaw during the Holy Mass at the Jesuit sanctuary.

— brewiarz.pl

LITANY OF LORETO

As traditional part of the celebrations of May as the month of Mary, Mother of God, is the recitation of the Litany of the Blessed Virgin Mary also known as the Litany of Loreto.

The Litany of Loreto is used to honor Mary, the Mother of God. The Litany recalls Mary's unique role in our salvation history as the mother of our Savior and invokes various titles for her as a way of honoring her and reminding us of the role she has played. The Litany owes many of its praises to the Greek Akathist Hymn, which was first translated into Latin in Venice around the year 800. The other titles and praises addressed to Mary are found extensively in the writings of the early Church Fathers of the first six centuries.

Over time a number of titles for our Lady were removed and added to the Litany. Recent history has seen the addition of five titles. The last four titles of the Litany which refer to the Immaculate Conception, the Assumption, the Rosary and Mary as the Queen of Peace are of recent origin. The latest addition, Mother of the Church, was added by John Paul II.

Most likely the Litany was composed in or around Paris between the years 1150 and 1200. It gets its name from the Italian shrine (Loreto) where it was adopted in 1558. Pope Sixtus V approved its use in public worship in 1587. The Litany is used especially during May services, the month traditionally dedicated to the Blessed Virgin Mary. It is also used at Benediction and some congregations use it in the Divine Office. The Litany is approved for public use and carries a partial indulgence.

LITANIA LORETAŃSKA

Częścią tradycji majowych obchodów Maryjnych jest modlenie się przy użyciu Litanii do Najświętszej Maryi Panny, znanej także jako Litanię Loretańską.

Przymiotnik „loretańska” w nazwie Litanii pochodzi od włoskiego miasta Loreto. Litania do Najświętszej Maryi Panny była tam szczególnie propagowana i odmawiana. Nie narodziła się jednak w Loreto. Źródła podają, że powstała już w XII wieku we Francji, lecz pierwsza wersja nie zachowała się.

Pośród licznych schematów litanii maryjnych utrwały się właśnie ten, który był używany od pierwszej połowy XVI wieku w Loreto. W 1587 papież Sykstus V związał z jej odmawianiem przywilej 200 dni odpustu. Określenie "Litania loretańska" stosowane było częściej od 1575, kiedy to dyrektor chóru w Loreto, Costanzo Porta skomponował najstarsze znane opracowanie muzyczne litanii na 8 głosów. Mnożące się litanie i wezwania, często posiadające szkodliwe elementy, doprowadziły do zniesienia przez papieża Klemensa VIII w 1601 wszystkich litanii z wyjątkiem litanii loretańskiej i Litanii do Wszystkich Świętych. Natomiast w 1631 zakazano wprowadzania wszelkich zmian w litanii bez zezwolenia Stolicy Apostolskiej, co bezpośrednio wpłynęło na jej ujednolicenie i upowszechnienie.

— Internet

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Mieczysław Dutkowski	Andrzej Niedojadło
Zofia Adamowicz	Edmund F. Dzwigalski	Jarrod Pavlak
Adi	Erica Furniss	Mirosława Pawełczak
Karen Arandoña	Anita and Mike Gilkey	Anthony Palermo
Rachel Arandoña	Zofia Grochulski	Teresa Petty
Kyle Ardando	Brooklyn Hamsley	Elaine Quan
Sarah Arrizon	Todd Hill	Benito Ramirez
Andrzejek&Michael Ashline	Tot Hoang	Jerry Ramirez
Avalon Asgari	Dick Hoffman	Joan Ritchie
Anna Bagnowska	Patricia Hoffman	Carlene Romeo
Wiesława Barr	Jackie Hoyt	Robert Rosecrans
Jamie Barrett	Andrzej Hulisz	Henryk Ruchel
Lois Barta	Jadwiga Inglis	Elżbieta Rudzińska
Marek Bartłomowicz	Leonard Jakubas	Veronica Sequi
Pilar Bascope	Zofia Janczur	Debra Shawman
Ronald Brozchinsky	Renee Jarecki	Maria Sowa
Paul Budai	Ania Karwan	Jean & Mike Speakman
Charlotte Frances	Julie & Larry Klementowski	Matt Starbuck
Gregorio Cabotaje	ATK	Mary Strazzas
Edward Cacho	Anent L.	Adrienne Swinford
Dora Carrillo	Mary Laning	Halina Szmit
Peter Camacho Family	Danuta Łabuś	Teresa Turek
Jean Carter	Amber Matrauga	Unborn Children
Ashley&Connor Cooper	Anthony Martinez	Lauren Vairo
Lacie Cooper	Antoinette Martinez	Charlene Web
Gina Cruz	Gail Morganti	Bernadette Westphal
Jadwiga Cywińska	Jarosław Musiał	Alicja Wilczyńska
Bernadine Dateno	Irene Nielsen	Patricia Yochum
Sylvia Derby	Monica Nava	Janina&Henryk Żelażewscy
Adam Dolewski	Gloria Norton	Bogusia Zientek
Joe Doud	Jerry Nicassio	

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **May 13th and 14th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

MAJ MIESIACEM MARYJNYM

W niedzielę 14 maja po Mszy Św o godz. **10:30**, według polskiej majowej tradycji, będziemy odmawiać Litanię Loretańską do Najświętszej Marii Panny. Zakończymy uroczystym Nabożeństwem Majowym i ukoronowaniem Najświętszej Marii Panny. Zapraszamy do wspólnej modlitwy.

Sunday May 14 after the Holy Mass at **10:30** am we will pray a Litany to Blessed Virgin Mary and conclude the celebration with the traditional May Crowning of the Blessed Virgin Mary.

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Matthias, Apostle
Monday:	St. Nicholas the Mystic
Tuesday:	St. Andrew Bobola, priest and martyr
Wednesday:	St. Paschal Baylon
Thursday:	St. John I, Pope and Martyr
Friday:	St. Ivo of Kermartin
Saturday:	St. Bernardine of Siena, Priest

Sat 5/13 4:00 pm +Marion DeVoe from Armando and Sandy
 Sun 5/14 9:00 am +Anita Kozak from her husband
 10:30 am +Zofia Kopydłowska z okaj Dnia Mamy od córki Grażyny
 Za młodzież Bierzmowaną od rodziców
 +Stanisław Dolewski od syna z rodziną
 +Lilia Cerkeską w 2 rocznicę śmierci od męża Lucjana,
 córki Karoliny z mężem, i syna Jakuba z rodziną
 +Eugeniusz Belter od syna z rodziną
 +Jerzy Byczkowski w 15 rocznicę śmierci
 od żony Ewy z rodziną
 +Mateusz Kupsik 13 roczincę śmierci i wszystkich
 zmarłych z rodziną Kupsik od rodziny
 Za Bartka o szczęśliwy pobyt na służbie wojskowej
 I szczęśliwy powrót do domu od rodziców
 +Tomek Warszawski zmarłego 10 dni temu
 od rodziny Kajdas
 Za Krystynę w intencji wiadomej Panu Bogu
 Sat 5/20 4:00 pm +Thomas Deginneffene from Angela Wood
 Sun 5/21 9:00 am +Jim Conkle, +Cesar Diaz, +Esperanza Diaz and
 +Ivan Alonso from their family
 10:30 am **Pierwsza Komunia Święta**
 O Boże błogosławieństwo dla wszystkich dzieci
 przyjmujących Pierwszą Komunię Świętą
 +Krzysztof Bitner od żony i córki
 Za Iwonę w dniu urodzin od Grażyny
 +Stanisław Adamek oraz +Waleria, +Antoni i +Antoni
 Bartłomowicz od rodzin Bartłomowicz
 Sat 5/27 4:00 pm For the Kudlo family for their faith in God and health
 from Kathy Kudlo
 Sun 5/28 9:00 am +Lee Aronson who died 13th of April
 from Sue and Gary Haynes
 10:30 am O Boże błogosławieństwo dla dzieci bierzmowane
 w ostatnim roku
 +Marcin Długosz w 5 miesięcy po śmierci
 od siostry Edyty z rodziną
First Friday of the Month
 Fri 6/2 8:30 am +Kevin Starbuck and +Nick Wilson
 7:30 pm Za wszystkich parafian Polskiego Ośrodka

Every summer since 1962, the priests and seminarians of St. Michael's Abbey take a break from their studies to act as camp, directors, counselors and staff for a Summer Camp. Together, they provide an all-boys camp in a good, clean, fun and safe Catholic environment. They instruct the campers in the faith and provide the sacraments throughout the week. Every day, the boys participate in Mass, Rosary and catechism. Each week, they are offered Confession (with instruction beforehand), Benediction of the Blessed Sacrament and an opportunity to be trained as an altar server.

stmichaelsabbey.com/summer-camp/

Director:

Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: **Dn. Jim Merle**

Secretary: **Iwona Zajkowska-Kubat**

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

REFRESH THIS HEART OF MINE

The Lord said to me, My daughter, do not tire of proclaiming My mercy. In this way you will refresh this Heart of Mine, which burns with a flame of pity for sinners. Tell My priests that hardened sinners will repent on hearing their words when they speak about My unfathomable mercy,

about the compassion I have for them in My Heart. To priests who proclaim and extol My mercy, I will give wondrous power; I will anoint their words and touch the hearts of those to whom they will speak (*Diary, 1521*). *Diary passages with bolded words are Jesus speaking Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

A VOCATION VIEW:

"If you love me, you will keep my commandments." The Holy Spirit gives us the courage to embrace our Faith with a whole heart, but we must receive this gift in humility.

DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT

800-553-3321

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

First	Second
05/06 & 05/07/2023	\$ 7,348.00 \$ 1,116.00

God bless for your generosity!

PSA UPDATE

PASTORAL SERVICES APPEAL

Our faith. Our future.

As of this week 61 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2023 and have pledged \$21,351

Bóg Zapłać za Hojność
God Bless for your generosity

CENTER COUNCIL NEWS

Our Center Council holds regular meetings. If anyone has questions or items for the Council to address please feel free to submit questions to the Office or Mrs. Judy McBride at jdmcb1@gmail.com

Rada Ośrodka spotyka się regularnie. Prosimy o skierowanie pytań albo kwestii do Rady przez biuro albo przez Panią Judy McBride jdmcb1@gmail.com

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161
 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass